

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 80/17

Λουξεμβούργο, 18 Ιουλίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-213/15 P
Commission κατά Patrick Breyer

Η Επιτροπή δεν μπορεί να αρνείται την πρόσβαση στα υπομνήματα των κρατών μελών που βρίσκονται στην κατοχή της, για τον λόγο και μόνον ότι πρόκειται για έγγραφα απόρριπτα ένδικης διαδικασίας

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία η απόφαση επί αιτήματος προσβάσεως πρέπει να λαμβάνεται βάσει του κανονισμού για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής

Τον Μάρτιο του 2011, ο Patrick Breyer ζήτησε από την Επιτροπή να του επιτρέψει την πρόσβαση, μεταξύ άλλων, στα υπομνήματα που είχε υποβάλει η Αυστρία ενώπιον του Δικαστηρίου στο πλαίσιο διαδικασίας λόγω παραβάσεως κινηθείσα από την Επιτροπή κατά του κράτους μέλους αυτού για τη μη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας για τη διατήρηση δεδομένων ¹. Η ένδικη αυτή διαδικασία ολοκληρώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2010 ². Η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση στα υπομνήματα αυτά, των οποίων κατείχε αντίγραφα, για τον λόγο ότι δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής ³. Ο P. Breyer προσέφυγε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητώντας την ακύρωση της εν λόγω απορριπτικής αποφάσεως.

Με απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2015 ⁴, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή του P. Breyer ακυρώνοντας την απορριπτική απόφαση της Επιτροπής. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να αρνείται αυτομάτως την πρόσβαση στα υπομνήματα που τα κράτη μέλη υποβάλλουν στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, των οποίων κατέχει αντίγραφα, με το αιτιολογικό ότι πρόκειται για δικαστικά έγγραφα. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, κάθε απόφαση επί αιτήσεως προσβάσεως πρέπει να λαμβάνεται βάσει του κανονισμού 1049/2001.

Εν συνεχεία, η Επιτροπή υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου αίτηση αναιρέσεως ζητώντας την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και την οριστική απόρριψη της προσφυγής του P. Breyer ⁵.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής και, επομένως, επικυρώνει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.

Καταρχάς, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι δεν καλείται να αποφανθεί επί του ζητήματος κατά πόσον η Επιτροπή έπρεπε να επιτρέψει στον P. Breyer την πρόσβαση στα επίδικα υπομνήματα. Πρέπει μόνον να κρίνει αν η αίτηση προσβάσεως του P. Breyer εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001.

¹ Οδηγία 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (ΕΕ L 105, σ. 54).

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2010, Επιτροπή κατά Αυστρίας (C-189/09).

³ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

⁴ Απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2015, Breyer κατά Επιτροπής (T-188/12), βλ., επίσης, ΑΤ 26/15.

⁵ Στο πλαίσιο αυτής της αιτήσεως αναιρέσεως, την Επιτροπή υποστήριξαν η Ισπανία και η Γαλλία, ενώ τον P. Breyer υποστήριξαν, όπως και κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία, η Φινλανδία και η Σουηδία.

Εν συνεχεία, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι ο κανονισμός έχει σαφώς εφαρμογή σε αίτηση όπως η υποβληθείσα από τον P. Breyer.

Πράγματι, το γεγονός ότι ο κανονισμός 1049/2001 δεν έχει εφαρμογή στις αιτήσεις προσβάσεως σε έγγραφα οι οποίες απευθύνονται στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν σημαίνει ότι τα απόρρητα της δικαιοδοτικής δραστηριότητας του θεσμικού αυτού οργάνου έγγραφα δεν εμπίπτουν, καταρχήν, στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού όταν τα έγγραφα αυτά βρίσκονται στην κατοχή των απαριθμούμενων στον εν λόγω κανονισμό θεσμικών οργάνων της Ένωσης, όπως η Επιτροπή.

Τα θεμιτά συμφέροντα των κρατών μελών όσον αφορά τα έγγραφα αυτά μπορούν να προστατεύονται μέσω των εξαιρέσεων από την αρχή της προσβάσεως στα έγγραφα τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός. Ο κανονισμός προβλέπει ότι τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο, μεταξύ άλλων, όταν η δημοσιοποίησή του θίγει την προστασία των ένδικων διαδικασιών, εκτός εάν για τη δημοσιοποίηση του σχετικού εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Η εξαίρεση αποσκοπεί να διασφαλίσει ότι το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων ασκείται χωρίς να θίγεται η προστασία των ένδικων διαδικασιών. Ειδικότερα, η προστασία αυτή συνεπάγεται τη διασφάλιση της τηρήσεως των αρχών της ισότητας των όπλων των διαδίκων καθώς και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

Συναφώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι αναγνώρισε την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου σύμφωνα με το οποίο η δημοσιοποίηση των υπομνημάτων που καταθέτει ένα θεσμικό όργανο στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας θίγει την προστασία της διαδικασίας αυτής κατά την έννοια της προαναφερθείσας εξαιρέσεως, ενόσω η διαδικασία είναι εκκρεμής. Το γενικό αυτό τεκμήριο εμπιστευτικότητας έχει εφαρμογή και στα υπομνήματα τα οποία καταθέτει κράτος μέλος στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι ο κανονισμός προβλέπει ότι κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από το θεσμικό όργανο να μη δημοσιοποιήσει έγγραφο προερχόμενο από αυτό χωρίς προηγούμενη συμφωνία του. Πάντως, δεν παρέχει στο οικείο κράτος μέλος γενικό και ανεπιφύλακτο δικαίωμα αρνήσεως βάσει του οποίου μπορεί να εναντιωθεί, κατά την απόλυτη κρίση του, στη δημοσιοποίηση οποιουδήποτε εγγράφου που προέρχεται από αυτό και βρίσκεται στην κατοχή θεσμικού οργάνου.

Το Δικαστήριο τονίζει περαιτέρω ότι, καίτοι η Συνθήκη της Λισσαβώνας εξακολουθεί να αποκλείει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το καθεστώς προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων όταν ασκεί δικαιοδοτικά καθήκοντα⁶, διεύρυνε το πεδίο εφαρμογής της αρχής της διαφάνειας στο δίκαιο της Ένωσης με σκοπό καθιερώσεως μιας εξωστρεφούς ευρωπαϊκής διοικήσεως.

Τέλος, το Δικαστήριο αποφασίζει ότι ο P. Breyer πρέπει να φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή ηττήθηκε πλήρως. Πράγματι, ο P. Breyer δημοσίευσε στο διαδίκτυο ανωνυμοποιημένα κείμενα των υπομνημάτων που αντηλλάγησαν στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας αναιρέσεως. Η άνευ αδείας δημοσίευση αυτή συνιστά αθέμιτη χρήση διαδικαστικών εγγράφων που μπορεί να θίξει την ορθή απονομή της δικαιοσύνης και η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την κατανομή των δικαστικών εξόδων στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να

⁶ Η πρόσβαση στα έγγραφα διοικητικής φύσεως του θεσμικού αυτού οργάνου ρυθμίζεται από την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα που κατέχει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της ασκήσεως των διοικητικών λειτουργιών του (ΕΕ 2013, C 38, σ. 2), αντικατασταθείσα από απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2016 (ΕΕ 2016, C 445, σ. 3).

αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582